

РЕШЕНИЕ

№ 4494

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1854** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на „Азия Кингстън ЕУ Инд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], [улица], ап.2, представлявано от И. Р. И., срещу Решение № 32-24215/22.01.2021г. постановено от Директора на ТД Ю. Морска (сега Митница Б.). Жалбоподателят твърди, че с оспореното решение митническите органи без основание са преизчислили декларираната от дружеството митническа стойност на стоките, предмет на осъществен внос от страна на дружеството, без основание не са зачели декларирания допълнителен код по Т. за стока под № 5 и съответно въз основа на това неправилно са определили допълнителни задължения за митни сборове. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени оспорения акт. Претендира се присъждане на сторените в производството разноси. Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, оспорва жалбата чрез юрисконсулт Т. и юрк. И.. По подробно изложени съображения се обосновава законосъобразността на оспорения акт. Прави се искане за отхвърляне на жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатското възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът приема от фактическа

страна следното:

На 13.03.2020г. жалбоподателят като вносител на тринадесет вида стоки подава митническа декларация с MRN: 20BG001007017084R3/13.03.2020г. при режим на стоките „допускане за свободно обращение“. В декларацията е посочено, че митническата стойност на стоките, предмет на внос е определена въз основа на договорната стойност на стоката. Според декларираното, условието на доставка е С., т.е. не са декларирани разходи за транспорт, за застраховка, за товаро-разтоварни работи и обработващи операции до мястото, на което същите са въведени на митническата територия на ЕС.

Описаните стоки в декларациите по вид, количество и декларира код по Т., са както следва:

Стока №	Описание на стоките в ел.№ 6/8 от МД	Количество – брой	Код по тарик
1	Външни гуми за велосипед	9	4011 50 00 00
2	Вътрешна гума за велосипед	46	4013 20 00 00
3	Ел. мотор до 750 W	5	8501 31 00 99
4	Зарядно за ел. велосипеди	10	8504 40 55 90
5	Ел. велосипеди	51	8711 60 90 10
6	Спици за велосипед	80	8714 92 90 00
7	Спирачен апарат с диск	14	8714 94 20 99
8	Спирачно феродо	14	8714 94 20 99
9	Седалка за велосипед	8	8714 95 00 00
10	Педали за велосипед	20	8714 96 10 90
11	Д.	12	8714 99 50 99
	Дисплеи	8	8714 99 90 89
	Калник	4	8714 99 90 89
	Дръжки за кормило	15	8714 99 90 89
12	Пиньон	10	8714 93 00 19
13	Контролери	8	8538 90 99 99

Към митническата декларация са приложени две фактури с № № М. от 17.01.2020г. и № М. от 17.01.2020г. на обща стойност 10 686 U., чийто издател е Н. Ф. Т. СО., L., Китай (Н. СО). Върху фактурите фигурира декларация по чл. 1, параграф 3 от Регламентът за изпълнение (ЕС) 2019/73 НА КОМИСИЯТА от 17 януари 2019 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на електрически велосипеди с произход от Китайската народна република, издадена от името на Н. СО. Във фактурите като предмет на доставка са описани 50 броя електрически сгъваеми велосипеди с търговска марка К. модел К., 1 брой електрически велосипед с търговска марка М. и резервни части за електрически велосипеди К., в това число: резервни части К. за електрически велосипеди 26 цола и резервни части К. за електрически сгъваеми велосипеди 20 цола. Към датата на поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение за стоките не са деклариран разходи за роялти и лицензионни такси.

В митническата стойност на стоките е включена само платената за тях цена, съгласно приложените към МД фактура № М./17.01.2020г. на обща стойност 10 486.00 U. и фактура № М./17.01.2020г. на обща стойност 200,00 U., издадени от Н. Ф. Т. СО., L., Китай. Цената е преизчислена за митнически цели в лева при курса към 13.03.2020г. – 1.81095 U./BGN. Общата декларирана митническа стойност съответно е в размер на 19 351лв. За стока под № 5 - "ЕЛ. ВЕЛОСИПЕДИ - 51 БРОЯ" е деклариран и допълнителен код по Т. С 411.

На база декларираните кодове по Т. и допълнителен код по Т. за стока № 5 от МД са приложени ставка на митото в размер на 6%, ставка на окончателно антидъмпингово мито в размер на 24.2% и ставка на окончателно изравнително мито размер на 9.2%. (Съгласно чл.1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/73 и чл.1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/72, посочените ставки окончателно антидъмпингово мито и на окончателно изравнително мито са приложими за продукти велосипеди с подпомагане на въртенето на педалите, оборудвани със спомагателен електрически двигател, с произход от Китайската народна република, класирани в кодове по КН 8711 60 10 и ex 8711 60 90 (код по Т. 8711 60 90 10), произведени от Н. Ф. Т. СО., L..

Предвид декларираните кодове по Т. в ел.д. № 6/15 от МД, декларираният допълнителния код по Т. в ел.д. № 6/16 и приложимата за тях ставка на вносни мита, на окончателни антидъмпингови мита и на окончателно изравнително мито към датата на приемане на МД с MRN:20BG001007017084R3, както и предвид декларираният производител, размерът на вносните мита, на окончателните антидъмпингови мита и на окончателно изравнително мито за стоките от цитираната митническа декларация е определен в размер както следва: вносно мито в размер общо на 1 136,52 лв., окончателни антидъмпингови мита в размер общо на 4 557,17 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 1 686,90 лв. Така определените митата са взети под отчет и платени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД" ЕООД, [населено място].

На база декларираната митническа стойност, увеличена с митата и свързаните с вноса разходи, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната на обща стойност 123.22лв. (посочени в приложената към МД фактура от 09.03.2020г. на обща стойност 870.33лв.) е определен размерът ДДС, дължим за стоките при техния внос – при определена данъчна основа в общ размер на 26 855.62лв. ДДС е съответно в размер на 5 371.13лв. (20 %).

С резолюция на директора на ТД Ю. Морска – сега Митница Б., е възложено извършването на проверка в рамките на последващия контрол, при която да бъде установена законосъобразността на действията на жалбоподателя при поставянето на стоките под митнически режим. Дружеството е уведомено за възложената проверка и от него са изисквани документи и писмени обяснения. Резултатите от проверката са отразени в нарочен доклад. Установено е следното: Дружеството е посочило, че не разполага с писмен договор с декларирания в МД производител на стоката, както и с износната митническа декларация, ведно с документите към нея. В рамките на производството от дружеството е изискано да представи допълнително доказателства във връзка с производителя на стоките. В тази връзка са представени атестационен сертификат и тестови доклад, вписан в атестационния сертификат. Според удостовереното в сертификата, електрическите велосипеди, предмет на вноса, са произведени от А. К. НК L.. От дружеството, на което стоките са продадени след вноса – Дигитален свят ООД също са изискани сертификати за съответствие и тестови

доклад и прочие документи, установяващи произхода на стоките. Представените в тази връзка документи сочат за производител на електрическите велосипеди, предмет на внос с обсъжданата митническа декларация, ОТНОВО НЕ Д. ДРУЖЕСТВО ОТ ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ Н. Ф. Т. СО., L., спрямо произведените от които стоки на основание чл. 1, пар. 2 от Регламент 2019/72 е приложим допълнителен код по Т. С411, а „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД. Представеният от жалбоподателя сертификат за произход на стоките, предмет на вноса, издаден на 21.02.2020г. в град град Н., Китай, не установява, че стоките са произведени от Н. Ф. Т. СО., L.. Дружеството е посочено в него като износител на стоките, а не като техен производител.

Отделно от това в хода на последващия контрол е установено, че от страна на жалбоподателя няма плащане към сочения издател на фактурата. Това обстоятелство не е спорно по делото. По този повод от страна на вносителя са дадени следните обяснения – двете фактури са осчетоводени като от доставчик М. – друго китайско дружество, на което е и платено. В тази връзка е представена декларация, сочеща за свой издател и двете дружества - Н. Ф. Т. СО., L. и М. Т. СО, с която от тяхно име се прави изявление, че тези две дружества са едно и също дружество. И от събраните в хода на митническата проверка и от изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява, че обсъжданите фактури са посочени като основание за извършено плащане към М. Т. СО, но стойността на превода нито съвпада със сбора от сумите по двете фактури – от една страна, нито се явява сбор на тези фактури и третата такава, която се сочи също за основание за извършеното плащане и чийто издател е трети търговец – Х. М. Т. СО. От събраните по делото доказателства се установява още, че жалбоподателят е купувал и/или поръчвал идентични или сходни стоки, за които също е плащал на М. Т. СО, но начинът на водене на счетоводството на жалбоподателя не позволява да се определи с точност кой/кои от преводите или коя част от него/тях за коя доставка или поръчка се отнася/т (дори да се приеме за вярно твърдението на жалбоподателя, че част от фактурите, които са осчетоводени и по които е направено плащане, не са същински фактури, отразяващи реална доставка, а проформа такива, както и че по повод на извършени 100 процента авансови плащания впоследствие е направена отстъпка в цената). Няма установено плащане, което

напълно да кореспондира със сумите по съпровождащите декларацията фактури. Представеното по делото заключение на вещо лице в двете му части, ведно с поясненията направени в съдебно заседание по същество не установяват нещо различно.

Във връзка с обстоятелството, че част от плащанията са по повод на фактура, издадена от Х. М. Т. СО, от страна на жалбоподателя е представена отново декларация, изходяща от името вече на трите китайски дружества, която удостоверява, че те са един и същи правен субект и са собственост на едни и същи лица. В тази връзка следва да се посочи следното: Подобни декларации не се ползват с обвързваща съда материална удостоверителна сила. Те само доказват, че подобно изявление е било направено. Достоверността на изявлението следва да се преценява от съда с оглед неговото съдържание и останалия събран по делото доказателствен материал. Съдът намира, че подобно твърдение като декларираното е правен абсурд. Името е една от съществените индивидуализиращите характеристики на всеки правен субект и на съдът не му е известно да има правна система, която да позволява един и същи правен субект – независимо дали физическо или юридическо лице, да съществува под различни правно признати имена/наименования в рамките на един и същи момент, докато обратното е възможно – два различни правни субекта да носят едни и същи имена. Обстоятелството, че два или повече правни субекта използват един и същи материален и кадрови ресурс, имат един и същи предмет на дейност и едни и същи собственици и носят други подобни идентични белези, какъвто вероятно е случаят с обсъжданите китайски дружества с различни имена, не може да се приравни на идентичност в правосубектността и никаква декларация, изходяща от лицата, не би могла да установи обратното. Отделно от това, ако декларираното обстоятелство бе вярно, то облагодетстваното китайско дружество би било посочено и с трите си наименования в Регламентът за изпълнение (ЕС) 2019/73 НА КОМИСИЯТА от 17 януари 2019 година, което не е сторено.

В допълнение към това е установено, че пред митническите органи жалбоподателят е декларирал и представил противоречиви доказателства за плащането на роялти по повод на стоките, предмет на вноса. В митническата декларация е посочено, че такива няма. Впоследствие са представени доказателства за наличие на лицензионно

споразумение между жалбоподателя и „А. К.“ (китайско дружество), ведно с фактура за заплащането на такива такси в размер на 18 528 щ.д., кредитно известие към тази фактура, а наред с това и твърдения (писмени обяснения от 01.10.2020г.), че таксите са включени в цената на стоката при продажбата им на територията на Съюза от “Дигитален свят“ ЕООД.

Наред с горното, в хода на проверката, с писмо от 30.07.2020г., дружеството е представило и фактура, по която то е получател, издадена от „Логи спед“ ООД за изготвяне на митнически документи по повод на процесния внос и деконтейнеризация на стоката при данъчна основа в размер на 4 099.68лв. и ДДС 819.94лв., които разходи очевидно също не са били включени в митническата стойност на стоките при попълване на митническата декларация.

При тези установявания митническите органи са приели, че съпровождащите митническата декларация документи не съдържат достоверни данни относно производителя на стоката под № 5, респ. че по отношения на нея не са налице основания да се приложи допълнителен код по Т. С411, както и че са налице основателни съмнения, че декларираната от дружеството митническа стойност не е действително платената или подлежаща на плащане цена за процесните стоки, предмет на внос, както и че действителната платена или подлежаща на плащане цена не може да бъде установена, за всичко което са уведомили с нарочно съобщение жалбоподателя. В съобщението подробно е мотивирано защо не се приема декларираната стойност за действително платената или подлежащата на плащане, защо не се приема декларирания допълнителен код по Т. по отношение на стока № 5, както и как ще бъде определена митническата стойност на стоките, предмет на процесния внос. Аргументирайки, че не са установени случаи на внос в ЕС на идентични или сходни стоки в рамките на една година назад от момента на подаване на декларацията на територията на целия митнически съюз, и неприложимост на методите за определяне на митническата стойност на база единичната цена, по която се продава на територията на съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки, както и на метода по чл. 74, пар. 2, буква „г“ от Митническият кодекс, митническите органи са посочили, че при определяне на стойността ще се приложи методът по чл. 74, параграф 3 от

Митническият кодекс. Впоследствие е издадено оспореното решение от директора на ТД Ю. Морска. С него е приета нова митническа стойност на всяка една от стоките по подробно изложени мотиви – общо в размер на 30 144.44лв., за стоката под № 5 е определен допълнителен код по Т. С999, наместо декларирания от дружеството, като на тази база са установени допълнителни задължения за вносното мито в размер на 574.63лв., окончателното антидъмпингово мито в размер на 12 414.05лв. и окончателно изравнително мито в размер на 2 920.51лв. и е установено допълнително задължение за ДДС в размер на 5 692.32лв.

В хода на проверката дружеството-жалбоподател е било уведомено относно мотивите за започване на административното производство със съобщение, рег. № 32-353922/02.12.2020г. като е осведомено и за предстоящото издаване на Решение на директора на ТД Митница Б., с което ще се определи нов размер на дължимите вземания за стоките, поставени под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN: 20BG001007017084R3, и е информирано за правото си да изрази становище в 30-дневен срок от получаване на писмото по реда на чл.8, § 1 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2015/2446 на Комисията. С отговор, депозиран с рег. № 32-1840 от 05.01.2021 г., „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД дава обяснения и излага факти и съображения във връзка с отразеното в съобщението.

След запознаване със становището на дружеството-вносител, административният орган е констатирал, че не е възможно да се проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане на Н. Ф. Т. СО., Л., както и че поради непредставянето на допълнителни документи, които да докажат по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, не са отпаднали. За да достигне до тези изводи, органът се е позовал на разпоредбата на чл.70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., съгласно която митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят елементите

в съответствие с чл.71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Така с Решение № 32-24215/22.01.2021г., издадено от директора на ТД Митница „Б.“, Агенция „Митници“ към митнически декларации с MRN: 20BG001007017084R3 на основание чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл. 84, ал.1, т.2 от Закона за митниците, и чл. 83, ал.1 ЗДДС са определени допълнителни задължения за митни сборове, както следва: за вносно мито - в размер на 574,63 лв., за окончателно антидъмпингово мито - в размер на 12 414,05 лв. и за окончателно изравнително мито - в размер на 2 920,51 лв. и за ДДС в размер на 5 692,32 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. За да прецени съответствието на оспорения акт с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл.70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл.140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл.140 § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл.140 от Регламента за прилагане и впоследствие на решението за

корекция, произтича от общото правило на чл.22 § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., S., C-349/07, т. 36).

Установените в хода на митническата проверка обстоятелства са напълно достатъчни, за да формират основателни съмнения у митническите органи за достоверността на декларираната митническа стойност по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447. В рамките на проверката жалбоподателят не е представил убедителни доказателства, че именно декларираната стойност е само и единствено платената или подлежащата на плащане цена, доколкото са установени и други плащания към същото лице – от една страна и нито едно към сочения за издател на фактурите – от друга, т.е. било е невъзможно да се индивидуализира кое плащане към кой внос се отнася; дали става дума за доплащане по отношение на процесната доставка или е налице плащане на изцяло друго основание. Начинът на водене на счетоводство на жалбоподателя не позволява да се установи дали платеното за стоките се изчерпва до стойността, посочена в двете придружаващи митническата декларация фактури. Недостатъците на воденото счетоводство не позволят да се прецени и доколко и какви всъщност такси роялти са били платени от жалбоподателя по повод на осъществения внос. Чисто формално основание за отричане на достоверността на декларираната митническа стойност са и установените разходи за деконтейнеризация на стоката и оформяне на митническите документи по процесния внос.

На следващо място в тежест на жалбоподателя чрез пълно и главно доказване е било да установи, че стоката под номер 5 е произведена от лице, което е сред лимитативно изброените правни субекти в Регламентът за изпълнение (ЕС) 2019/73 НА КОМИСИЯТА, което дава основание да ползва допълнителен код по Т. С 411. Това не сторено, доколкото представените в тази връзка доказателства с изчерпват с една декларация от името на сочения за производител търговец, чиято достоверност е разколебана с оглед останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдът приема, че при липсата на надеждна информация за действително платената или подлежаща на плащане цена, митническите органи са имали основание да прибегнат до вторичните методи за нейното определяне и следва да се провери доколко е спазен предвиденият в чл. 74, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. алгоритъм.

Съгласно чл.141, § 1 и § 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл.74, § 2, б. „а“ или б. „б.“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности.

Термините „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл.1 § 2 т.4 и т.14 от Регламента за прилагане, в който се определя, че „идентични стоки“ - в рамките на определянето на митническата стойност - са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно „сходни стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност – са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

Според настоящия съдебен състав не са налице предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., доколкото от една страна позоваването на информация от митническата информационна система по същество представлява твърдение на страната, което не е подкрепено от доказателствата по делото, а друга - дори подобна проверка да е била направена и резултатите от нея да са такива, каквито

сочат митнически органи, тя очевидно е направена само и единствено при много конкретни параметри на търсените стоки. Предвид естеството на стоките – електрически велосипеди, произведени в Китай и резервни части за тях, които са достъпни на свободния пазар в рамките на ЕС, а не ракетни двигатели например и резервни части за тях – от една страна, обективно не може да е вярно твърдението, че в рамките на територията на ЕС няма внос най-малко на сходни стоки или няма информация за приложението на чл. 74, § 3, б. „в“ и б. „г“. При това положение и след като митническите органи не са извършили необходимия анализ съгласно чл.141 от Регламента за прилагане и не са обосנוвали приложената от тях стойност по вноса на ел.велосипеди, то не са налице и предпоставките на чл.140 § 1 от Регламента за прилагане за определяне на митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл.74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл.140 от Регламента за прилагане, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл.74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

По изложените съображения съдът приема, че новата митническа стойност на процесната стока е определена неправилно, което влече и неправилност на определените допълнителни задължения за митни сборове, поради което решението като незаконосъобразно следва да се отмени.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски от страна на жалбоподателя. По делото своевременно са претендирани разноски от представителя на жалбоподателя за платена държавна такса от 50,00 лв., 4140 лв. договорено и заплатено по банков път адвокатско възнаграждение, 600 лв. внесен депозит за вещо лице, 150 лева държавна такса за частна жалба до ВАС и 480 лева адвокатско възнаграждение за производство по частната жалба или общо всичко в размер на 5420 лева. Съдът намира, че с оглед материалния интерес по делото, който е 21 601.51лв., дори само първоначално уговореното и платено възнаграждение, което е над три пъти по-високо от минималния размер по Наредбата в редакцията и преди последното изменение в сила от ноември 2022г., е прекомерно. Отговорността на ответника за адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирана до сумата от

3000лв. общо.

Така мотивиран, Административен съд – София град, III – то отделение, 15 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Азия Кингстън ЕУ Инд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], [улица], ап.2, представлявано от И. Р. И., срещу Решение № 32-24215/22.01.2021г. постановено от Директора на ТД Ю. морска, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Агенция Митници, да заплати на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД ЕИК[ЕИК] сумата от 3800 лева, представляваща направени по делото разноси, както следва: 50,00 лв. за държавна такса за образуване на делото, 3000лв. адвокатско възнаграждение, 600 лв. за вещо лице, 150 лева държавна такса за частна жалба до ВАС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: